

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1963-1964.

28 NOVEMBER 1963.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wetten betreffende de verblijfbelasting voor vreemdelingen, gecoördineerd op 12 oktober 1953.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
JUSTITIE (1) UITGEBRACHT
DOOR DE H. DUA.

DAMES EN HEREN,

De toestand van de vreemdelingen in België wordt voornamelijk geregeld door de wet van 28 maart 1952, die in de plaats gekomen is van decreten en wetten, dagtekenend uit de vorige eeuw. In aansluiting daarop werd, bij koninklijk besluit van 12 oktober 1953, de coördinatie geregeld van de wetten betreffende de verblijfbelasting.

Hierin werd voorzien dat de eenzeilgheidskaart voor vreemdelingen uitgereikt wordt mits het betalen van een verblijftaks van 320 frank, te verminderen tot 80 frank voor minderjarigen, ouder dan 15 jaar, en met hun ouders wonende. De samengecordende wetsbepalingen voorzien verschillende categorieën van personen voor wie de verblijfbelasting niet verschuldigd is.

Het artikel 1 van het ontwerp van wet brengt een belangrijke vereenvoudiging aan de vroegere tekst van het artikel 5. Deze voorzorg immers een reeks van ontlastingen volgens het bedrag van het inkomen en het belang van de gemeente, waar de vreemdeling verblijf houdt.

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren Rolin, voorzitter; Camby, Chot, De Baeck, Maurice Delmotte, Dulac, Hambye, Housiaux, Lagac, Ligot, Lilar, Nihoul, Oblin, Orban, Renquin, Van Bogaert, Van Cauwelaert, Vandekerkhove, Van Hoeylandt, Van Laeys en Dua, verslaggever.

R. A 6550.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

347 (Zitting 1962-1963) : Ontwerp van wet.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1963-1964.

28 NOVEMBRE 1963.

Projet de loi modifiant les lois relatives aux taxes de séjour des étrangers, coordonnées le 12 octobre 1953.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE (1)
PAR M. DUA.

MESDAMES, MESSIEURS,

La situation des étrangers en Belgique est essentiellement réglée par la loi du 28 mars 1952, qui a remplacé un certain nombre de décrets et de lois datant du siècle dernier. A la suite de cette loi, l'arrêté royal du 12 octobre 1953 est venu coordonner les dispositions légales relatives aux taxes de séjour.

Ces lois prévoyaient la délivrance de la carte d'identité pour étranger moyennant paiement d'une taxe de séjour de 320 francs, montant réduit à 80 francs pour les mineurs âgés de plus de 15 ans et habitant avec leurs parents. Les lois coordonnées établissent différentes catégories de personnes exonérées de la taxe de séjour.

L'article 1er du projet de loi apporte une importante simplification au libellé de l'article 5. En effet, celui-ci prévoit un certain nombre d'exonérations d'après les ressources de l'étranger et l'importance de la commune où il réside.

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Rolin, président; Camby, Chot, De Baeck, Maurice Delmotte, Dulac, Hambye, Housiaux, Lagac, Ligot, Lilar, Nihoul, Oblin, Orban, Renquin, Van Bogaert, Van Cauwelaert, Vandekerkhove, Van Hoeylandt, Van Laeys et Dua, rapporteur.

R. A 6550.

Voir :

Document du Sénat :

347 (Session de 1962-1963) : Projet de loi.

Thans worden slechts twee categorieën meer voorzien :

1° de behoeftige vreemdeling, nl. deze die ondersteund wordt door de overheid of door een C.O.O., of kosteloos is opgenomen in een weldadigheidsgesticht of asiel;

2° de vreemdeling die kennelijk in de onmogelijkheid is de verblijfsbelasting te betalen. Als criterium wordt hier thans aangenomen het minimumloon van een ongeschoold arbeider van meer dan 21 jaar, eventueel te verhogen volgens het aantal personen ten laste.

Het artikel 2 brengt wijzigingen aan artikel 5*bis* en 5*ter*, op zulke wijze dat thans een reeks van personen wordt opgesomd, die eveneens ontlast zijn van de verblijfsbelasting. Hieromtrent rijzen geen problemen; de zeven voorziene categorieën zijn wel omschreven, en de ontlasting moet als gerechtvaardigd worden beschouwd.

Het artikel 3 is de aanpassing van het vroeger artikel 8 en brengt geen nieuwe bepalingen.

Eindelijk voorziet artikel 1 dat een reeks van koninklijke besluiten wordt bekrachtigd. Deze besluiten betreffen akkoorden met verschillende landen, waardoor hun onderhorigen ontlast worden van het betalen van de verblijfsbelasting. Deze bekrachtiging brengt geen enkele moeilijkheid mede.

**

Door een lid worden amendementen voorgedragen op artikel 2 en op artikel 1.

1. Amendement bij artikel 2. Dit strekt ertoe bij de zeven categorieën van vreemdelingen, een achtste categorie toe te voegen, begrijpende alle vreemdelingen, die eveneens vrijstelling genieten krachtens internationale overeenkomsten, waardoor wederkerigheid verleend wordt aan Belgische onderdanen in de staten waaruit die vreemdelingen herkomstig zijn.

Dit amendement vormt een goede aanvulling van het gewijzigde artikel 5*bis*. Het wordt door de Commissie eenparig aangenomen.

2. Het amendement bij artikel 1 heeft tot doel de verdragen met vreemde staten afgesloten, betreffende de kwijtschelding van verblijfsbelasting, te onttrekken aan de goedkeuring van het Parlement. Het amendement stelt voor dat al deze verdragen, voor zover ze in het kader van de wet vallen, automatisch van kracht worden tien dagen na bekendmaking in het *Staatsblad*.

Bezwaren werden geopperd door de heer Minister van Justitie, die erop wijst dat verdragen met vreemde staten, waardoor vrijstelling van verblijfsbelasting wordt toegestaan, dienen beschouwd te worden als een verzwaring van de financiële last van de Staat, en dat, ingevolge artikel 68 van de Grondwet, dergelijke verdragen slechts met toestemming van het Parlement Staten, waardoor vrijstelling van verblijfsbelasting kunnen van kracht worden. Anderzijds bepaalt artikel 112 van de Grondwet dat geen belastingontheffing of -vermindering mag toegestaan worden dan krachtens een wet.

Dorénavant, il n'y aura plus que deux catégories :

1° les étrangers indigents, c'est-à-dire ceux qui sont secourus par les pouvoirs publics ou par une commission d'assistance publique, ou admis gratuitement dans un établissement de bienfaisance ou dans un asile;

2° les étrangers qui se trouvent manifestement dans l'impossibilité de payer la taxe de séjour. A cet égard, le critère adopté sera le salaire minimum d'un travailleur non qualifié de plus de 21 ans, à majorer éventuellement selon le nombre de personnes à charge.

L'article 2 apporte certaines modifications aux articles 5*bis* et 5*ter*, de telle sorte que, désormais, certaines catégories de personnes seront également exonérées de la taxe de séjour. Ces modifications ne soulèvent aucun problème; les sept catégories prévues sont clairement définies et l'exonération accordée se justifie parfaitement.

L'article 3, simple adaptation de l'ancien article 8, ne contient aucune disposition nouvelle quant au fond.

Enfin, l'article 4 prévoit la ratification de toute une série d'arrêtés royaux. Ceux-ci ont trait à des accords passés avec divers pays, dont ils exonèrent les ressortissants de la taxe de séjour. Cette ratification ne présente aucune difficulté.

**

Un commissaire dépose des amendements à l'article 2 et à l'article 4.

1. L'amendement à l'article 2 tend à ajouter aux sept catégories prévues, une huitième catégorie d'étrangers comprenant tous ceux qui bénéficient également de l'exonération en vertu de conventions internationales assurant la réciprocité aux ressortissants belges résidant dans les Etats dont ces étrangers sont originaires.

Cet amendement complète très bien l'article 5*bis* modifié. Votre Commission l'a adopté à l'unanimité.

2. L'amendement à l'article 1 vise à soustraire à l'approbation du Parlement les traités conclus avec des Etats étrangers au sujet de l'exonération de la taxe de séjour. L'amendement propose que tous ces traités entrent automatiquement en vigueur dix jours après leur publication au *Moniteur*, pour autant qu'ils s'insèrent dans le cadre de la loi.

Le Ministre de la Justice émet certaines objections, faisant notamment observer que les traités conclus avec des Etats étrangers et accordant l'exonération de la taxe de séjour doivent être considérés comme aggravant les charges financières de l'Etat et qu'en vertu de l'article 68 de la Constitution, ces traités n'ont d'effet qu'après avoir reçu l'assentiment des Chambres. D'autre part, l'article 112 de la Constitution dispose que nulle exemption ou modération d'impôt ne peut être établie que par une loi.

Tenslotte vestigt de heer Minister de aandacht op artikel 6 van de gecoördineerde wetten van 12 oktober 1953, dat dan eveneens zou moeten wegvallen.

De Commissie is van oordeel dat het bezwaar, voortspruitende uit de artikelen 68 en 112 van de Grondwet niet moet worden weerhouden, gezien de voorgestelde maatregel slechts in een zeer kleine mate als een verzwaring van de financiële last van de Staat zou kunnen worden beschouwd en het over een vrijstelling van een belasting gaat die alleen op vreemdelingen toepasselijk is. Er wordt ook nog gewezen op de precedents van artikel 6 van de wet van 1874 op de uitlevering en van het wetsontwerp met betrekking tot de Internationale Luchtvaartakkoorden die een arbitragebepaling bevatten (Gedr. St. Kamer 645, 1962-1963, n° 1).

Het is anderzijds juist dat de aanvaarding van het amendement op artikel 4 de afschaffing veronderstelt van artikel 6 van de gecoördineerde bepalingen in verband met de op de vreemdelingen toepasselijke verblijfsbelasting. Dit artikel werd ten andere wat het tweede lid betreft niet toegepast.

*
**

Het geamendeerd wetsontwerp en dit verslag werden eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
A. DUA.

De Voorzitter,
H. ROLIN.

*
**

TEKST VOORGEDRAGEN DOOR DE COMMISSIE.

EERSTE ARTIKEL.

Artikel 5 van de wetten betreffende de verblijfsbelasting voor vreemdelingen, gecoördineerd op 12 oktober 1953, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« *Artikel 5.* — Van de verblijfsbelasting, bepaald bij de artikelen 1 en 3, zijn vrijgesteld de bewijzen van inschrijving, de akten tot verlenging van die bewijzen en de identiteitskaarten afgegeven aan behoeftige vreemdelingen en aan vreemdelingen die kennelijk in de onmogelijkheid zijn de verblijfsbelasting te betalen.

» In de zin van dit artikel staat de behoefte vast wanneer de vreemdeling door de overheid of door een commissie van openbare onderstand wordt ondersteund, dan wel kosteloos is opgenomen in een weldadigheidsgesticht of in een openbaar of particulier asiel.

» De in het eerste lid bedoelde onmogelijkheid tot betalen staat vast wanneer de jaarlijkse brutobestaansmiddelen en -inkomsten van de vreemdeling, eventueel verhoogd met die van zijn echtgenote of van de persoon die met hem een gezin zou vormen, gelijk zijn aan of lager dan het bedrag van het minimumloon dat moet worden betaald aan een ongeschoolde arbeider van meer dan 21 jaar. Dit bedrag wordt door de Minister van Justitie vastgesteld, op advies van de Nationale Arbeidsraad.

Enfin, le Ministre attire l'attention de la Commission sur le fait qu'il faudrait alors abroger l'article 6 des lois coordonnées du 12 octobre 1953.

Votre Commission a estimé ne pas devoir retenir l'objection tirée des articles 68 et 112 de la Constitution, puisque la disposition proposée ne pourrait être considérée que dans une mesure très minime comme aggravant les charges financières de l'Etat et qu'il s'agit de l'exonération d'une taxe qui n'est applicable qu'aux étrangers. De plus, on peut invoquer les précédents de l'article 6 de la loi de 1874 sur l'extradition et le projet de loi relatif au Accords aériens internationaux contenant une clause compromissoire (Doc. 645-1, Chambre, session de 1962-1963).

D'autre part, il est exact que l'adoption de l'amendement à l'article 4 nécessiterait la suppression de l'article 6 des lois coordonnées relatives à la taxe de séjour applicable aux étrangers. En fait, cet article n'était d'ailleurs pas appliqué, du moins en ce qui concerne son second alinéa.

*
**

Le projet ainsi amendé a été adopté à l'unanimité, de même que le présent rapport.

Le Rapporteur,
A. DUA.

Le Président,
H. ROLIN.

*
**

TEXTE PRESENTE PAR LA COMMISSION.

ARTICLE PREMIER.

L'article 5 des lois relatives aux taxes de séjour des étrangers, coordonnées le 12 octobre 1953, est remplacé par la disposition suivante :

« *Article 5.* — Sont exonérés de la taxe de séjour prévue par les articles 1er et 3, les certificats d'inscription et les actes de prorogation de ces certificats ainsi que les cartes d'identité délivrées aux étrangers indigents et à ceux qui se trouvent manifestement dans l'impossibilité de payer la taxe de séjour.

» Au sens du présent article, l'indigence est établie lorsque l'étranger est secouru par les pouvoirs publics ou par une commission d'assistance publique, ou est admis gratuitement dans un établissement de bienfaisance ou dans un asile public ou privé.

» L'impossibilité de payer visée à l'alinéa 1er est établie lorsque les ressources et revenus annuels bruts de l'étranger, cumulés avec ceux de son conjoint éventuel ou de la personne qui constituerait avec lui un ménage, sont égaux ou inférieurs au montant du salaire minimum à payer à un travailleur non qualifié de plus de 21 ans. Ce montant est fixé par le Ministre de la Justice, sur avis du Conseil national du Travail.

» Indien het gezin uit meer dan twee meerderjarige personen bestaat en in het geval van in gemeenschap levende personen, staat deze onmogelijkheid vast wanneer de gezamenlijke bestaansmiddelen en inkomsten van deze personen gelijk zijn aan of lager dan de som van voormeld bedrag, verhoogd met een vierde vanaf de derde persoon en voor elke volgende persoon.

» Heeft de vreemdeling, zijn gezin of de gemeenschap een of meer minderjarige kinderen ten laste, dan worden die cijfers verhoogd met een bedrag dat gelijk is aan dat van de kinderbijslag die wordt toegerekend aan de werknemer wiens gezin op dezelfde wijze is samengesteld.

» Wie aanspraak wil maken op de vrijstelling, bedoeld in dit artikel, moet, wanneer hij zijn aanvraag indient, bewijzen dat hij aan de gestelde voorwaarden voldoet ».

ART. 2.

De artikelen 5bis en 5ter, in dezelfde gecoördineerde wetten ingevoegd door de wetten van 4 juli 1956 en 14 maart 1958, worden door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 5bis. — Van de verblijfsbelasting, bepaald bij de artikelen 1 en 3, zijn ook vrijgesteld de bewijzen van inschrijving, de akten tot verlenging van die bewijzen en de identiteitskaarten afgegeven :

1° aan ieder vreemdeling die behoort tot de familie van een Belg en deel uitmaakt van zijn gezin of bij hem inwoont;

2° aan werknemers die onderdaan zijn van een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap en houder zijn van een arbeidsvergunning of van een als dusdanig geldend document;

3° aan vreemde arbeiders zonder onderscheid van nationaliteit, die in België in de kolenmijnen arbeid verrichten en aan degenen die, tijdens hun tewerkstelling aldaar, hun werkzaamheden hebben gestaakt wegens lichamelijke ongeschiktheid vastgesteld onder de voorwaarden en in de vormen door de Koning bepaald;

4° aan vreemdelingen die een arbeidsvergunning van onbepaalde duur hebben bekomen;

5° wanneer zij onder eenzelfde dak wonen, aan de echtgenoot, de kinderen en de bloedverwanten in de opgaande lijn van de vreemdelingen vermeld onder 2°, 3° en 4°;

6° aan ieder vreemdeling die behoort tot de familie van een werknemer vermeld onder 2° en van diens gezin deel uitmaakt of geheel of hoofdzakelijk te zijnen laste is en bij hem inwoont;

7° aan vreemdelingen die begunstigd zijn door het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van de vluchtelingen;

» Si le ménage comprend plus de deux personnes majeures et dans le cas de personnes vivant en commun, cette impossibilité est établie lorsque l'ensemble des ressources et revenus de ces personnes est égal ou inférieur au montant précité, augmenté d'un quart à partir de la troisième personne et pour chacune des suivantes.

» Si l'étranger, son ménage ou la communauté a la charge d'un ou plusieurs enfants mineurs, ces chiffres sont majorés d'un montant égal à celui des allocations familiales attribuées au travailleur salarié dont la composition du ménage est identique.

» Celui qui entend se prévaloir d'une exonération prévue au présent article doit établir, au moment où il introduit sa demande, qu'il remplit les conditions requises ».

ART. 2.

Les articles 5bis et 5ter, insérés par les lois des 4 juillet 1956 et 14 mars 1958 dans les mêmes lois coordonnées, sont remplacés par la disposition suivante :

« Article 5bis. — Sont également exonérés de la taxe de séjour prévue par les articles 1er et 3, les certificats d'inscription et les actes de prorogation de ces certificats ainsi que les cartes d'identité délivrés :

1° à tout étranger qui, appartenant à la famille d'un Belge, fait partie de son ménage ou vit sous son toit;

2° aux travailleurs ressortissants d'un pays membre de la Communauté Economique Européenne et titulaire d'un permis de travail ou du document en tenant lieu;

3° aux ouvriers étrangers, sans distinction de nationalité, occupés en Belgique dans les charbonnages et à ceux qui, y étant occupés, ont cessé leur activité pour cause d'incapacité physique constatée dans les conditions et formes déterminées par le Roi;

4° aux étrangers qui ont obtenu un permis de travail de durée illimitée;

5° lorsqu'ils vivent sous le même toit, au conjoint, aux enfants mineurs et aux ascendants des étrangers repris aux 2°, 3° et 4°;

6° à tout étranger qui, appartenant à la famille d'un travailleur repris au 2°, fait partie de son ménage ou, étant totalement ou principalement à sa charge, vit sous son toit;

7° aux étrangers bénéficiaires de la convention de Genève du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés;

8° aan vreemdelingen die niet tot een van de voren- genoemde categorieën behoren, maar die vrijstelling genieten krachtens de internationale overeenkomsten die wederkerigheid verlenen aan Belgische onderdanen in de staten waaruit die vreemdelingen herkomstig zijn. »

ART. 3.

Artikel 8 van dezelfde gecoördineerde wetten, gewijzigd bij de wet van 14 maart 1958, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 8. — Bij vrijstelling of vermindering van de verblijfsbelasting met toepassing van de artikelen 5bis en 6, heffen de gemeenten een door de begunstigde te betalen retributie voor het dekken van hun administratiekosten.

» Ze heffen eveneens een retributie bij de vervanging van het bewijs van inschrijving of van de identiteitskaart of wanneer van een dezer verblijfsdocumenten een duplicaat wordt afgegeven.

» De Koning stelt het tarief van deze retributies vast ».

ART. 4.

§ 1. — De verdragen gesloten krachtens deze wet hebben volledige uitwerking tien dagen na hun bekendmaking in het *Staatsblad* en zonder bijzondere parlementaire goedkeuring.

§ 2. — Met uitwerking op de dag waarop zij onderscheidenlijk in werking treden, worden bekrachtigd :

1° het koninklijk besluit van 25 december 1959 waarbij de in België verblijvende Finse onderdanen van verblijfsbelasting worden vrijgesteld;

2° het koninklijk besluit van 5 maart 1960 waarbij de in België verblijvende Zweedse onderdanen van verblijfsbelasting worden vrijgesteld;

3° het koninklijk besluit van 30 maart 1960 waarbij de in België verblijvende Marokkaanse onderdanen van verblijfsbelasting worden vrijgesteld;

4° het koninklijk besluit van 12 april 1961 waarbij de in België verblijvende Australische onderdanen van verblijfsbelasting worden vrijgesteld;

5° het koninklijk besluit van 8 maart 1962 waarbij de in België verblijvende Luxemburgse onderdanen van verblijfsbelasting worden vrijgesteld.

ART. 5.

Artikel 6 van de wetten betreffende de verblijfsbelasting voor vreemdelingen, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 12 oktober 1953, wordt opgeheven.

ART. 6.

Deze wet treedt 1 januari 1964 in werking.

8° aux étrangers n'entrant dans aucune des catégories susvisées mais auxquels l'exonération est accordée par des conventions internationales assurant la réciprocité à nos ressortissants résidant dans les états dont ces étrangers son originaires. »

ART. 3.

L'article 8 des mêmes lois coordonnées, modifié par la loi du 14 mars 1958, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 8. — Lorsque l'exonération ou la modération de la taxe de séjour est consentie en application des articles 5bis et 6, les communes perçoivent une rétribution à payer par le bénéficiaire, en vue de couvrir leurs frais administratifs.

» Elles perçoivent également une rétribution lors du remplacement du certificat d'inscription ou de la carte d'identité ou à l'occasion de la délivrance de tout duplicata d'un de ces titres de séjour.

» Le tarif de ces rétributions est fixé par le Roi ».

ART. 4.

§ 1er. — Sortiront leurs pleins et entiers effets dix jours après leur publication au *Moniteur* et sans qu'il soit besoin d'approbation parlementaire spéciale, les traités conclus en vertu de la présente loi.

§ 2. — Sont ratifiés avec effet à la date de leur entrée en vigueur respective :

1° l'arrêté royal du 25 décembre 1959 exonérant de la taxe de séjour les ressortissants finlandais résidant en Belgique;

2° l'arrêté royal du 5 mars 1960 exonérant de la taxe de séjour les ressortissants suédois résidant en Belgique;

3° l'arrêté royal du 30 mars 1960 exonérant de la taxe de séjour les ressortissants marocains résidant en Belgique;

4° l'arrêté royal du 12 avril 1961 exonérant de la taxe de séjour les ressortissants australiens résidant en Belgique;

5° l'arrêté royal du 8 mars 1962 exonérant de la taxe de séjour les ressortissants luxembourgeois résidant en Belgique.

ART. 5.

L'article 6 des dispositions légales coordonnées par arrêté royal du 12 octobre 1953 et relatives aux taxes de séjour applicables aux étrangers, est abrogé.

ART. 6.

La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 1964.